

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 69.399 van 4 november 1997  
in de zaak A. 54.598/VII-12.299.**

In zake : de n.v. INVER,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en  
E. EMPEREUR,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
1. Advocaat P. VAN ORSHOVEN,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
E. Maxlaan 149,  
2. Advocaat B. BRONDERS,  
kantoor houdende te OOSTENDE,  
E. Beernaertstraat 106.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. INVER  
op 16 november 1993 heeft ingediend om de nietig-  
verklaring te vorderen van het besluit van 15 september  
1993 van de Vlaamse regering betreffende de aanduiding  
van beschermde duingebieden en voor het duingebied  
belangrijke landbouwgebieden, in zoverre hierbij de  
gronden gelegen aan de Eglantierlaan en de Krakeelpanne  
te De Panne met een horizontale arcering als beschermd  
duingebied worden aangewezen op het als bijlage gevoegde  
kaartblad "De Panne 11/7";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van  
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DESAIR die, loco Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. VAN ORSHOVEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de betrokken gronden door het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden uit het beschermde duingebied werden weggelaten; dat dit besluit bij decreet van 21 december 1994 van het Vlaams Parlement werd bekrachtigd; dat laatstvermeld decreet, in zijn artikel 6, uitdrukkelijk het bestreden besluit van 15 september 1993 opheft; dat het beroep bijgevolg geen voorwerp meer heeft;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, in essentie omdat die partij wist of zou moeten weten dat haar beroep in geen enkele hypothese ingewilligd zou kunnen worden en dat het niet opgaat de verwerende partij te laten verwijzen in de kosten van "een van meet af aan uitzichtloos beroep tot nietigverklaring";

Overwegende dat uit het bovenstaande blijkt dat het feit dat het beroep zonder voorwerp is komen te vallen voortvloeit uit het optreden van de Vlaamse decreetgever; dat de verzoekende partij geenszins op voorhand kon weten dat haar percelen uiteindelijk uit het beschermde duingebied zouden weggelaten worden; dat de verwerende partij terecht stelt dat "in het decreet dat de wettelijke grondslag uitmaakt van het bestreden besluit was ... aangekondigd dat dit besluit zou worden bekrachtigd, bij gebrek waaraan het van rechtswege zou vervallen"; dat die "aankondiging" inderdaad vervat is in artikel 52, § 3, van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen; dat de verwerende partij echter niet aantoonst dat daar ipso facto uit voortvloeit dat voorliggend beroep geen enkele kans op slagen had indien het zijn voorwerp had behouden; dat de kosten ten laste van de verwerende partij moeten worden gelegd,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Er is geen grond tot uitspraak.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 zevenennegentig, door :

de H. R. STEVENS,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

Mevr. V. WAUTERS,

griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**R. STEVENS.**